

Гусларь-тъ.

Кръвникъ злодѣй ся силомъ впуснѣ,
И ненадѣйно царь ся стрѣснѣ.
Кръвнишкый ножь грѣды му срѣзва
Червена кръвь кат'изворъ бликва.
Орелъ-тъ Петъръ злѣ ся мѣчи;
Тукъ нѣма кой да го оплачи.
Гора-та еква, плачь заплаква,
Гора-та още планина-та:
О нѣма вече царя Петра,
Оставя той безъ врѣмя скиптра
Далѣчь отъ свои милы чада
Издѣхва, жялость имъ оставя.

Единъ.

Жялость, брата, царь-тъ го убили!

ЯВЛЕНИЕ II.

(Георги Сурсовуль придруженъ съ царскѣ стражѣ появава ся напредъ събраны-тъ, кои-то му струвать мѣсто).

Гусларь-тъ (слѣдъ него).

Ой бухало, ношна птицо

Ой ты царевъ убійцо!

Сурсовуль.

Кой размирява народа? (на войскары-тъ). дайте го самъ! (Двама войскаре го потърсать и не го намѣрятъ).

Сурсовуль. (прѣдъ събраны-тъ).

Почитаемый съборе! Съ жялость голѣмѣ ви явявамъ ненадейнѣ случкѣ, коя-то причвнява скър-